

Hr. Jørgen Estrup redegjorde, synes jeg, præcist og glimrende for de reelle årsager til forhandlingsammenbruddet med V og K – jeg har ikke meget at tilføje – og afdramatiserede jo også på udmærket vis det reelle indhold i skattepakken. Det med socialismen er nok ikke noget, man sådan fuldstændig entydigt kan identificere i selve skattepakken, men det med retfærdigheden og det med en fornuftig fordeling og det med, at de bredeste skuldre bærer de største byrder, kan man se i pakken. I det omfang det har noget med socialisme at gøre, hvad det vel har et sted, men også noget med menneskelighed at gøre, også noget med radikalisme at gøre, er det vel også o.k.

Hr. Jørgen Estrup sagde om V's og K's forhandlingsstrategi ved bordet hos finansministeren og økonomiministeren: Jeg har ikke set et eneste forslag om noget, der bare mindede om en tilsvarende opstramning i dansk økonomi. Det tror jeg egentlig mere end så meget andet sætter punktum for den debat, vi har haft her i dag om, hvad det egentlig var, der skete. Der manglede politisk risikovillighed til at tage den del af ansvaret, der altid skal tages, når der skal træffes upopulære beslutninger. Jeg håber, den kan komme til efteråret; der er masser at samarbejde om.

Hr. Keld Albrechtsen stillede et spørgsmål om Den Europæiske Centralbank og de kommende forhandlinger med regeringen. Lad mig bare ganske kort referere til det, økonomiministeren tidligere har tilkendegivet over for Europaudvalget: Valutapolitik er, som økonomiministeren har sagt, regeringens ansvar, og regeringen vil naturligvis i videst muligt omfang informere Folketinget, i det her tilfælde Europaudvalget, om forhandlingerne om valutaaftaler på passende tidspunkter i processen.

Og jeg håber også, at hr. Keld Albrechtsen forstår, at det må stå fuldstændig klart, at regeringen naturligvis ikke kan forhandle sin valutakurspolitik i fuld offentlighed. Det ville finansspekulanterne på markederne gerne se, men det vil vi ikke se.

Jeg skal blot med hensyn til kommentarerne om PET og andre emner af samme karakter henvisne til mine bemærkninger til hr. Holger K. Nielsen.

Til hr. Jann Sjørnsen vil jeg blot referere til de bemærkninger, jeg var inde på før, og så glæde mig over, at jeg ikke i dag hørte hr. Jann Sjørnsen kalde pinsepakken for en hadepakke. Jeg ser det som en åbning, ganske vist en lille en, men

hellere en lille åbning end slet ikke nogen åbning.

Jeg bemærkede også, at hr. Jann Sjørnsen havde noteret sig signaler om et bredt samarbejde og det arbejde om reklameafgifter, som regeringen undersøgelsesmæssigt har sat i gang. Jeg ser derfor også frem til et fornuftigt samarbejde til efteråret. Det vil i hvert fald ikke skorte på invitationer og på udspil.

Må jeg om rigsfællesskabet sige tak til de fire politiske repræsentanters tale her i aften.

Hr. Hans-Pavia Rosings optagethed af bærekraften i samarbejdet og solidariteten synes jeg er vigtig at slå fast og utrolig værdifuldt for vores videre samarbejde. Jeg synes også, hr. Hans-Pavia Rosings stil passer godt til de værdier, jeg synes er vigtige i den politiske debat.

Jeg noterede mig, at fru Ellen Kristensen var glad for den seneste aftale om råstofferforvaltningens overdragelse til de grønlandske myndigheder, og jeg forsikrer både fru Ellen Kristensen og hr. Hans-Pavia Rosing om, at regeringen er dybt optaget af, at kendskabet til det grønlandske samfund udbredes så meget som overhovedet muligt.

Må jeg bare minde om, at vi faktisk på et af de danske gymnasier nu har mulighed for at undervise i grønlandsk, og må jeg minde om, at der i øvrigt i stigende omfang i Danmark udgives grønlandsk litteratur på dansk, som alle, der interesserer sig for det store og smukke samfund, kan glæde sig over.

Selv glæder jeg mig til at komme til Grønland her til sommer. Man kommer ikke til Grønland én gang, for man kommer der igen, hvis man har været der, fordi det folk og den natur er så fantastisk hjertegribende, som tilfældet er.

Det samme gælder det færøske samfund.

Tak til hr. Óli Breckmann og til hr. Jóannes Eidesgaard! Vi tager fat på et nyt kapitel nu. Jeg er glad for, at man også i aften bekræfter, at diskussionen om øget selvstyre og den form, det måtte tage, må tage sit udgangspunkt, må starte og egentlig også konkluderes på Færøerne. Det er det færøske folk, det færøske Lagting og det færøske landsstyre, der må forme ønsket og udforme de konkrete modeller. Det er den strategi, vi er enige om, og det er jeg utrolig glad for.

Jeg har omhyggeligt noteret mig hr. Jóannes Eidesgaards bemærkninger om færøsk neutralitet i dansk politik, og hvordan det kan udvikle sig til efteråret. Vi får se. Det hører med til det politiske arbejde, som jeg ser det. Lad os nu se,